

blive affattede". Forøbrigt synes Spørgsmaalet mig som sagt ikke meget stort, og jeg forstår ikke rigtig den Betydning, som det ærede Medlem fra 9de Kreds (Dam) vil tillægge det. — Hvad Vædringsforslagene angaar, ere de Herrer jo enige om, at Ordet „Bæxler“ skal udgaa. Det betyder, at det har sit Forblivende ved den nuværende Ordning med Hensyn til Noteringen af Bæxlerkurserne. Derimod har jeg Sinet at erindre, Lovforslaget gaar jo ud paa udtrykkelig at bestemme, at det skal have sit Forblivende dermed. Betydningen af, at dette bliver sat ind, har været opfattet paa forskjellig Maade, men naar det gaar ud, og alle Parter ere enige derom, og jeg slutter mig dertil, falder Spørgsmaalet jo bort; der er jo ingen Tvivl om, at det er en administrativ Udførelse, der foreslaas, ogsaa for Fremtidens Vedkommende. Det Punkt behøver jeg altsaa ikke videre at hvæle ved. — I Flertallets Vædringsforslag til § 2 er Hovedpunktet efter min Mening det, at herester tager Kursnoteringsudvalget Initiativet, og derimod har jeg ikke Noget at erindre. Noteringen udfærdiges af Udvalgets fungerende Formand og underskrives og bekyndtgjøres ved Opslag paa Børsen. Det er altsaa Kursnoteringsudvalget, der besørger Noteringen, og den bliver senere meddelt Grosserer-societetet, og det har Mindretallet ikke anket over; Mindretallet har akkurat den samme Bestemmelse, kun affattet paa en noget forskjellig Maade, og jeg ser ikke Andet end at hele Forskjellen imellem Mindretallet og Flertallet paa dette Punkt ligger i den forskjellige Redaktion. Jeg har altsaa ikke Noget at erindre imod Flertallets Vædringsforslag til § 2, og heller ikke mod Flertallets Vædringsforslag til § 3, som har det Fortrin, at efter det intet Papir kan optages, og intet ældre Papir udslettes af Kurslisten uden Samtykke af Grosserer-societetets Komite. Mindretallet vil ogsaa her have, at Kursnoteringsudvalget skal have det egentlige Initiativ, men der foretages Samtykke af Societetet, og saa kan Sagen forelægges for Indenrigsministeriet til Afgjørelse. Flertallets Forslag har et bestemt Fortrin fremfor det af det ærede Medlem stillede Forslag, mod hvilket jeg maa fremsætte en meget bestemt Indsigelse, og det er, at det ærede Medlems Forslag gaar ud paa, at Kursnoteringsudvalget skal ikke blot optage og udslette, men iværksætte Optagelse og Udslettelse. Jeg kan ikke læse det anderledes, end at Meningen er den, at naar Beslutningen er tagen, bliver den at iværksætte; hvis saa Nogen har Noget at erindre derimod, gaar denne

Erindring først, saa snart det kan ske, til Grosserer-societetet, og saa forelægges endelig Sagen for Indenrigsministeriet. Men det forekommer mig rigtignok at være en lidet heldig Ordning, idet det vil give Anledning til en Væxlen, som ikke bør finde Sted, netop fordi det angaar et offentligt Forhold, der har Interesse, i hvert Fald for det Offentlige, for Staten og Udlandet, langt ud over den snævre Kreds, der forestaar Noteringen. Netop derfor bør der ikke være nogen Væxlen, og det vilde let føre til høist mislige Forhold, naar der heises et Papir op i Dag, om 3 Dage klager Grosserer-societetet, om 8 Dage forelægges Sagen for Indenrigsministeriet, der udsletter det, og paa samme Maade kunde det gaa ved et Papiers Udslettelse, som Ministeriet ikke vilde gaa ind paa. Det forekommer mig, at i hvert Fald den endelige Afgjørelse maa være tilveiebragt, forinden man enten udsletter eller optager et Papir, og det Punkt maa jeg lægge en ganske særlig Vægt paa. Det vil for det hele Kenomme for Kjøbenhavns Børs og for vor offentlige Handel med Værdipapirer virkelig have Betydning, at man ikke gjør Noget den ene Dag, som saa skal gjøres om kort Tid efter, en anden Dag, det har ikke alene Interesse for Kursnoteringsudvalget, det er en offentlig Interesse, der her bør varetages. Det Forslag maa jeg derfor bestemt ytre mig imod. — Ved Mindretallets Udslettelse af § 3 er det nærmest et Rangspørgsmaal, der kommer frem. Mindretallet skriver, at Meddelelse skal tilkendes Grosserer-societetet, Flertallet ordner Forholdet paa en anden Maade, men jeg ser ikke, at der er nogen stor reel Forskjel paa de Herrer's Forslag, og jeg forstaar ikke, at man ikke har kunnet enes derom. I begge Tilfælde foreligger Sagen saaledes, at Grosserer-societetet vil kunne gjøre sin Ret gjældende, vil kunne gaa til Ministeriet, men at det skal ske, efter at Beslutningen er iværksat, vil jeg ikke kunne gaa ind paa, det vilde give Anledning til høist uheldige Forhold; saa vil jeg hellere beholde det, jeg har nu, end at man skulde kunne sige, at man gjennem Lovgivningen etablerer saadanne vækkende Forhold paa det Omraade, det gaar paa ingen Maade an. — Naar det ærede Mindretal har foreslaaet saadant Noget, som at der skal føres en autoriseret Protokol, saa følger det af sig selv, at det kan man ikke have Noget at erindre imod, jeg betragter det som en selvfølgelig Bestemmelse, kun er Regjeringsforslaget ikke gaaet i den Retning i Detaillen om, hvorledes Forholdene skulde ordnes i det Enkelte, det har man